

ध्मातंसंतप्रमित्यर्थः लोहंसुवर्णयथामलं त्यजति तथामनोविरजं स्यात् ततश्चंचलं न स्यादिति भावः ॥ १० ॥ प्राणायामादीनां समाधौ द्वारकार्या
प्याह प्राणायामैरिति दोषान्वातश्लेष्मादीन् संसर्गान् विषयसंसर्गान् अनीश्वरान् रागादीन् वायुना सह मनसः स्थिरीकरणं धारणा स्थिरस्य वृत्ति
संततिर्ध्यानम् वृत्तिनिरोधः समाधिरिति भेदः ॥ ११ ॥ सुसमाहितं स्थिरं जातम् काष्ठांकलामूर्तिमित्यर्थः स्वनासायेऽवलोकनं यस्य एतच्च लयवि
क्षेपयोः परिहाराय ॥ १२ ॥ ध्येयं हरिमाह सप्तभिः प्रसन्नं वदनां भोजं यस्य तं ध्यायेदिति षष्ठेनान्वयः पद्मगर्भवदरुणेर्दक्षणे नेत्रे यस्य नीलोत्पल
दलवत् श्यामम् ॥ १३ ॥ लसत्पंकजस्य किंजल्कवत् पीते कौशेयवाससीयस्य श्रीवत्सोलांछनं वक्षसियस्य भ्राजत्कौस्तुभेनामुक्ता संश्लिष्टाकं

मनोऽचिरात्स्याद्विरजं जितश्वासस्य योगिनः ॥ वाध्वग्निभ्यां यथा लोहं ध्मातं त्यजति वै मलम् ॥ १० ॥ प्राणा
यामैर्देहे दोषान् धारणाभिश्च किल्बिषान् ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानीश्वरान् गुणान् ॥ ११ ॥ यदा मनः स्वं
विरजं योगेन सुसमाहितम् ॥ काष्ठां भगवतो ध्यायेत्स्वनासाऽग्रावलोकनः ॥ १२ ॥ प्रसन्नं वदनां भोजं पद्मग
र्भारुणेक्षणम् ॥ नीलोत्पलदलश्यामं शंखचक्रगदाधरम् ॥ १३ ॥ लसत्पंकजकिंजल्कपीतकौशेयवाससम्
श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभामुक्तकंधरम् ॥ १४ ॥ मत्तद्विरेफकलयापरीतं वनमालया ॥ परार्ध्यहारवलयकि
रीटांगदनुपुरम् ॥ १५ ॥ कांचीगुणोल्लसच्छोणिं हृदयां भोजविष्टरम् ॥ दर्शनीयतमं शांतं मनो नयनवर्धनम् ॥
॥ १६ ॥ अपीच्यदर्शनं शश्वत्सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ संतं वयसि कैशोरे भृत्यानुग्रहकातरम् ॥ १७ ॥ कीर्तन्य
तीर्थयशसंपुण्यश्लोकयशस्करम् ॥ ध्यायेद्देवं समग्रांगं यावन्न च्यवते मनः ॥ १८ ॥ स्थितं ब्रजंतमासीनं श
यानं वागुहाशयम् ॥ प्रेक्षणीये हितं ध्यायेच्छुद्धभावेन चेतसा ॥ १९ ॥

धरायस्य ॥ १४ ॥ मत्तद्विरेफाणांकलोमधुरो ध्वनिर्ध्यातयापरीतं व्याप्तं परार्थानि अमूल्यानि हारादीनियस्य ॥ १५ ॥ कांचीगुणेनोल्लसंती
श्रोणीयस्य भक्तानां हृदयां भोजमेव विष्टरमासनं यस्य भक्तानां मनो नयनानि वर्धयति हर्षयतीति तथा ॥ १६ ॥ अपीच्यमति सुंदरं भक्तविषयं दर्श
नं यस्य कैशोरे तारुण्ये वयसि संतं स्थितम् भृत्यानामनुग्रहेकातरं व्यग्रम् ॥ १७ ॥ कीर्तन्यं कीर्तनार्हं तीर्थयशो यस्य पुण्यश्लोकाबलिप्रमुखाः
तेषां यशस्करम् समग्राण्यंगानियस्मिन् न च्यवते नापयाति न पर्येति ॥ १८ ॥ प्रेक्षणीयमीहितं लीलायस्य ॥ १९ ॥